

Ty, děvečko najstarší,
jdi za mne bojovati.

Oj, tatíčku, nepůjdu,
já bojovat nebudu.

Já sem srdca měkkého,
já se leknu každého.

Ty, dceruško prostřední,
jdi za mne bojovati.

Oj, tatíčku, nepůjdu,
ja bojovat nebudu.

Ja sem srdca měkkého,
ja se bojím každého.

Poslal pro tu najmladší:
Tebe já mám najradší.

Poď, děvečko, poď domů,
pojeď za mne na vojnu.

Já, tatíčku, já půjdu,
za vás bojovat budu.

Já sem srdca tvrdého,
nebojím se žádného.

A když ju oblékali,
obě sestry plakaly.

Když jí vlasy splétali,
všecky panny plakaly.

Když na koňa sedala,
otec, máti plakala.

Jeď, dceruško, jeď s Bohem,
daj ti Pan Bůh dobrý den.²⁾

Jak do vojny přijela,
tříkrát vojsko objela.

Jak ponajprem střelila,
tři sta Turků zranila.

Jak po druhé střelila,
celý tábor zranila.

Jak po třetí střelila,
všecky Turky zahнала.

Podivil se císař pán:
A co je to za husar?

Jenom jednu dcerku mám,
tu tomu vojáčku dám.

A nejsem já vojáček,
a sem ja ti Anička
chudobného tatíčka.

»A jednoho syna mám,
tobě, Aničko, ho dám.«

Hned se vojna skončila
a svadba se strojila.

¹⁾ Začíná též u Jihlavy:

Byla vojna vydaná
od císaře Johanna.

Každej má dat jednoho,
a já nemám žádného.

A jenom tři dcery mám,
ach, můj Bože, kterou dám?

²⁾ Dyž jí vrata otvíral,
takto jí on povídal:

Nedrž sa předu, zadu,
než sa chytņi prostředu.

V zadu, předu střílajú,
prostředek vymíňajú.

110. RUBÁŠ

235.

Od Dačic z Uydří. Erb. 11. 13. Luž. 1. 92. Mein. 13

236.

Od Batelova z Lovětina

237.

Od Krumlova z Uedrovic

[: Kdo to chodí po krchově, :]
po krchově po mém hrobě?

Šlape travičku zelenou,
sráží rosičku studenou?

Chodí tady náš pan šafář,
z tohoto dvora hospodář.¹⁾

Zkažte vy tam mojí paní,
ať mně pošle čechel nový.²⁾

Že já v tom ležet nebudu,
že raděj ven z hrobu půjdu.³⁾

Mám čechel v neděli šitý
a do mše svatě válený.